

følge Gensidighedsprincippet, idet det er en Forudsætning, at man tager Hensyn til de Vilkaar, som de paagældende andre Stater maatte yde dels deres egne Undersaatter, dels Undersaatter i dette Land. Forslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den som Punkt 8 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Invalidforsikring.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1545; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 4241).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Medens Lovforslagene om Ændringer i Sygekasseloven og i Fattigloven er vedtagne uforandret i det andet høje Ting, har man vedtaget en enkelt Ændring i Invalidforsikringslovforslaget, gaaende ud paa at ændre Refusionsreglerne vedrørende dem, der har fortsat Rentenydelse efter det 62de Aar, saaledes at Refusionen sker efter de almindelig gældende og kendte Regler. Jeg har modtaget denne Ændring i det andet Ting og har saa meget mindre Betænkelse derved, som det af den ærede Ordførers (Kragh) Udtalelse ved tredje Behandling her i Tinget fremgik, at hvis det skulde tænkes, at man i Folketinget maatte ønske at ændre Forslaget paa dette Punkt, vilde det ikke kunne vente at støde paa Modstand fra dette høje Tings Side. Jeg vil anbefale Lovforslaget med den Ændring, der saaledes er indført i Folketinget.

Ordføreren (Kragh): Som nævnt af den højtærede Indenrigsminister tillod jeg mig som Ordfører ved Lovforslagets tredje Behandling at gøre opmærksom paa, at den Refusionsregel, der var indsat i Lov-

forslagets § 27, ikke var i Overensstemmelse med de Refusionsregler, som man hidtil har bragt til Anvendelse i den sociale Lovgivning — f. Eks. i Alderdomsunderstøttelsesloven. Vi har med velberaad Hu her i Tinget stillet Forslaget i den Form, hvori det er vedtaget her, ud fra den Betragtning, at det var det rimeligste og administrativt simpleste at ordne Refusionen paa den Maade. Paa den anden Side kan vi erkende, at der maaske kan være andre praktiske Grunde, som taler for, at Refusionsregelen her kommer i Overensstemmelse med de almindeligt anvendte Refusionsregler. Og da vi ikke paa nogen Maade agter at gøre Larm for en Omelet, tillader jeg mig i Overensstemmelse med den Erklæring, der er afgivet af Landstingets Udvalg om denne Sag, at anbefale det høje Ting at vedtage Folketingets Ændring, hvorved Lovforslaget altsaa bliver endeligt vedtaget i den Skikkelse, hvori det nu er oversendt til Landstinget fra det høje Folketing.

Jeg føler mig forvissat om, at der ved denne Lov er givet et Tillæg til vor sociale Lovgivning, som for en ikke ubetydelig Kreds af Personer i vort Land vil være af meget stor Betydning, og jeg nærer ikke Tvivl om, at vi ad den Vej, som vi her har betraadt — hvad Princippet for denne Lovgivning angaar —, er inde paa den rette. Jeg maa have Lov til endnu at pege paa, at vel er der herigennem for kronisk syge og Invalidere aabnet en lysere Fremtid, end de ellers i de fleste Tilfælde vilde kunne vente, men alt er ikke hermed sagt i denne Sag. En Kreds af saadanne Personer er utvivlsomt saaledes situerede, at deres rette Plads i Virkeligheden vilde være paa et Rekreationshjem eller Sygehjem; og jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil være en Opgave, som Staten vilde gøre sig fortjent ved at tage op, muligvis ved at yde Støtte til private til saadanne Sygehjems Oprettelse eller ved selv at overtage ogsaa den Side af Sagens Behandling gennem Oprettelse af Sygehjem, hvor Invalidere og kronisk syge for en billig Betaling kunde faa Pleje. Idet vi fra Udvalgets Side med disse mine Bemærkninger afslutter Behandlingen her i Tinget af denne Sag, henstiller jeg denne sidste Udtalelse til den højtærede Ministers velvillige Interesse i den kommende Tid.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu er oversendt fra Folketinget.